

BJÖRNEBORGS TIDNING.

N:o 71.

Onsdagen den 13 September

1882.

Annonser

emottages å detta blads tryckerikontor till kl. 6 e. m. före utdelningsdagen och införas till ett pris af 15 p. per petit rad på bladets första sida samt 10 p. för de öfriga. Bytesannonser emottagas äfven till landets officiella och öfriga tidningar.

PRENUMERATIONSPRIS.

I Björneborg:		A Postkontoren:	
Helt år	7mg: 6: —	Helt år	7mg: 7: 64.
Halft år	" 3: 50.	Halft år	" 4: 43.
Fjerdedels år	" 2: —	Fjerdedels år	" 2: 54.

Utdelningen

sker hvarje Onsdag och Lördag kl. 4 e. m. i Rektor C. F. Nordlunds gård vid Konstantinsgatan N:o 31, der äfven lösa nummer säljas och prenumeration emottages. Tidningens hembärning ombesörjes emot en afgift af 15 penni per månad. Lösnummer å 10 penni.

Kurser.

Finlands Bank den 13 September 1882.

Vexelkurs. Disk.kurs.

	7mg.	7mg.
S:t Petersburg å vista 253: —	245: —	pr 100 rb.
London . . . . . å vista 25: 35	—	pr Liv. St.
London . . . . . 90 dd. 25: 17	25: —	pr Liv. St.
Paris . . . . . å vista 100:	—	
Paris . . . . . 90 dd. 99: 30	98: 10	
Hamburg . . . . . 3 ds. 124: 50	—	
Hamburg . . . . . 90 dd. 123: 20	122 50	per 100.
Lübeck . . . . . 90 dd. 123: 20	—	
Berlin . . . . . å vista 124: 30	—	
Frankfurt a. M. k. s. 124: 30	—	
Amsterdam . . . . . 90 dd. 207: —	205: 50	
Stockholm . . . . . 3 ds. 139: 20	138: 40	

DAGLISTA.

Onsdag d. 13 Sept.

Musik å Esplanaden fr. kl. 5—7 e. m.

Torsdag d. 14 September.

Konsert i Johanneslund kl. 8 e. m.

Drätselkontoret öppet alla söcknedagar kl. 12—1 f. m. och 4—6 e. m.
Tullkammaren öppen alla söcknedagar fr. 9—12 f. m. och 4—7 e. m.
Hamnkontoret öppet alla söcknedagar fr. kl. 8—1 f. m. och 4—8 e. m.
Banktimme: Finlands Bank kl. 10—2 e. m. Diskonttimme 11—12. Privatbankerne kl. 12—1.
Sparbanken öppen i rådhuset hvarje fredag kl. 6—8 e. m.
Pastorskansliet i gården n:o 159 öppet alla morgnar kl. 8—10 f. m.
Telegrafkontoret öppet alla dagar från kl. 7 f. m. till kl. 12 på natten.
Auktionskammarens expeditionrum öppet alla söcknedagar fr. kl. 9—11 f. m. och 3—5 e. m. i gården n:o 76 i 2:dra stadsdelen.
Läsesal för Folket är öppen i gården N:o 74 hvarje Söndag från kl. 4—9 och hvarje Onsdag, Torsdag, Fredag och Lördag från kl. 6—9 e. m.
Sjömanshuset och kyrkvårdens kansli i gården n:o 106.
Uppbådsnämndens embetslokal är öppen från kl. 9—11 f. m. i gården N:o 31.

Sparbanken hålles hädanefter öppen lördagarne kl. 5—7 e. m. (1175) Ombudsmannen.

Undertecknad folkföreläsare anträffas hvarje dag kl. 12—1 e. m. på folkföreläsarens kansli i nya folkföreläsarens hus. Anhålls att samtliga folkföreläsare rörande ärenden måtte på sagda tid och ställe framföras. Björneborg den 8 sept. 1882. (1399,2) Oskar Liljus.

Brandstodsafgifter

till Städernas Allmänna Brandstodsbolag jemte årets agentarvode uppbäres af undertecknad alla eftermiddagar från klockan 4 till 6 till och med den 14 September, samt derefter till månadens slut med 10 procents förhöjning. (1348,3) Carl Stenqvist. Gården n:o 81.

Bot mot

Liktornor, Vårtor, Knyster, hård blod och Ringorm (tillerkänd vetenskaplig Guldmedalj) fås i Björneborg hos Hrr Mellin & Holmström. (1402,5) (G. 10110x5)

SE HIT!

Hos den vördade allmänheten får jag ödmjukast rekommendera mig till utförande af Trädgårds-, Park- och Blomsteranläggningar etc. och skall mitt sträfvande blifva att genom smakfulla och ändamåls-

Till salu å detta blads tryckeri:

Post-, skrif-, konsept-, rit- m. fl. papperssorter, pennor, bläck, brefkuverter, flere sorter, rit- och stilhäften, kopie-, annotations- och hushållsböcker samt ett stort urval glansbilder.

enliga arbeten alltid försöka vinna mina ärade gynnares förtroende. Raumo i September 1882. Fredrik Söderberg. Trädgårdsmästare. (1423,2)

Gratis Musik

Onsdagen den 13 Sept. från kl. 5—7 e. m. å esplanaden. (1413,1)

Afskedskonsert

gifves af undertecknad Thorsdagen den 14 September i Johanneslunds salon med benäget biträde af Professor Négrin jemte Orchestern och Amatörer.

Program:

- Ouverture.
- „La Sonnambula“ af Terschak utf. af konsertgifvaren.
- Sång.
- Concert for Flöjt af Heynemeyer.

II.

- Quartettsång.
- „Nachtschatten“ Concertmazurka af Terschak utf. af konsertgifvaren.
- „Le depart et le retour“ par A. Négrin utf. af komponisten.
- „Fantasie“ par I. Bricealdi utf. af konsertgifvaren.

DANS.

Början sker kl. 8 e. m.

Biljetter säljas hela dagen i Johanneslunds restaurations å 2 mk för Herrar, 1: 50 för Fruentimmer och 1 mk för Barn. (14,8,1) J. P. Svoboda.

Fruentimmersföreningen anställer lotteri med danssoirée härstädes Söndagen den 17 Sept. kl. 5 eft. m. i Johanneslund. Efter lotternas försäljning vidtager soirén i salongen enligt följande program:

- Ouverture ur „Berlin vie es weint und lacht“ af Conradi.
- Sång.
- Deklamation.
- Sång.
- Potpourri ur „Hvita Fru“ af Boildieu.

Dans.

Priserna äro:

För inträde i parken 10 penni. För inträde till soirén för hrr 1 7mg: 50 7mg. frunt. 1 7mg: barn och skolungdom 50 7mg. (1407,3)

RYSKA

BRANDFÖRSÄKRINGS- Bolaget af år 1867

meddelar försäkringar å alla slags brandrisker i stad och på landet på fördelaktiga villkor och mot nedsatta, billiga premier, genom F. H. Malin. (33)

S:t Petersburger Bolaget

N A D E S C H D A

af år 1847

för Sjö-, Flod- & Landtransportförsäkring, godstransport och FÖRSÄKRING MOT ELDFARA afslutar försäkringar till billiga premier genom

C. A. Westerberg.

OBS! I händelse af tvist underkastar sig bolaget finsk lag. (16)

Moderna Silfhattar af Herr N. G. Silfwerbergs i Åbo välkända tillverkning, hos A. F. Brovall vid salutorget.

(1420,2)

Försäkrings-Aktiebolaget

K A L E V A

meddelar alla slag af

Lifförsäkringar, Öfverlofvelse räntor, Lifräntor och Utstyrelsekapitaler.

Prospekter, anmälningsblanketter och nödiga upplysningar lemnas af Georg Wentzel. (39)

Brandförsäkringsbolaget

THE FIRE INSURANCE ASSOCIATION London,

afslutar försäkringar å all slags egendom till billiga premier genom

(43)

John Hellström.

Björneborg den 13 September.

Våra skolförhållanden.

Skolorna äfven på denna ort hafva åter vidtagit sin tyfsta, men betydelsefulla verksamhet för det unga släktets utbildning. Såsom utaf statistiska notiser i bladen framgått, äro ej mindre än sammanlagt ettusen elever instrifna i härvarande läroanstalter. Största antalet, nemligen 710 belöper sig på stadens folkskolor, som utgöra ett antal af 2. Dernäst kommer privata finska lyceet, hvars elevantal nu uppgått till 119. Sedan har man privata finska fruntimmersskolan med 58 och den svenska med 47 elever. Dem närmast står

statslyceet med 40 alumner äfvensom den nyligen öppnade finska förberedande skolan med 20 och den svenska med 7 elever. Real-skolan har med denna termin i anseende till sitt inskränkt elevantal undergått samma öde, som förut drabbat åfstilliga dylika läroanstalter i landet, i det densamma nemligen blifwit indragen. Då man granskar ofwanupptagna siffror, kan man ej underlåta att finna att skolorna med svenskt undervisningspråk betydligt befinna sig i minoriteten gentemot de samma med finskt undervisningspråk äfvensom att elevantalet wid härvarande statslyceum på senaste tid betydligt nedgått. Vi förwåna oss icke öfver förhållandet. Om äfven tillfälligheten kan hafva sin andel i dylika situationer, måste dock den förnämsta orsaken till de finstpråkliga läroverfens öfvervägande elevfrekvens sökas i det lifskraftiga finsthetssträfandet. Och att, sedan finska läroverk engång öppnats, talrika finstalande hem i förening med en mängd ursprungligen svensktalande sådana skola kunna sända till skolorna ett stort elevantal, är naturligt. Att sådant är förhållandet, kan naturligtvis ej annat än i vårt folks kulturintresse glädja oss.

Huru länge det svenska statslyceet på orten skall visa sin behöflighet, kan naturligtvis ej ännu med fullkomlig statistisk noggrannhet påstås. Att de elevantal ej är stort och att de samma äfven sedan senaste läjetermin betydligt nedgått, är ett faktum. Vi, som betrakta de tillvaro sine ira et studio och ej äro nog naiva att i de samma betrakta ett hinder för den uppåtgående finstheten, vilja ej heller förutaga oss att till en vis förmund ringa dödsstocken öfver de snart 250 åriga existens, öfvertrygde derom att

deß obehöflighet själf skall gifwa sig tillkänna då förhållandena bragt det derhän.

Vi kunna ej heller dölja vår mening deruti att uppkomsten af ett fullständigt läroverk på denna ort skall i sig innebära undergången för ett sjuksligt sådant med swenst undervisningsförf. Vi äro emellertid af den åsigt att ett fullständigt lyceum här bör komma till stånd. De sjuksliga lyceerna äro på sätt och wis i och för sig själf ett otung eller åtminstone något halft. Dertill kommer att på hela kuststräckan ända ifrån Wasa till Åbo intet fullständigt läroverk finnes och att sträckan till Lawastehus och Helsingfors, som f. n. österut äro de närmaste stötdäder, ej heller är den kortaste. Staden befinner sig desutom uti folkligt nejd. Som de materiella intressena dertill i Björneborg hittills på ett särdeles öfverwäggande sätt varit representerade, wore det ej heller ur denna synpunkt ur vägen att ett mera betydande ideelt element genom inrättandet af ett fullständigt läroverk blefwe ingjutet i orten, som härigenom ej kunde annat än i sin helhet winna. Det är endast om det finsta lyceets utveckling till en sådan fullständig läroanstalt utfiger, såsom sakerna nu stå, kunna förefinnas. I. w. torde staten emellertid blott ernä öfvertaga det nuvarande finsta privat lyceets fyra första klasser. Härvid borde emellertid ej så stanna, utan borde, såsom wi ofwanför motiverat, det ifrågavarande läroverket på statens befohnd utbildas till fullständigt.

— **H. M. Kejsarens Storfurstens kröning** kommer, enligt hwad senast förljudes, att äga rum den 29 sept. Af tidningarne finner man att landets hufwudstad redan beghnt tråda i författning om firandet af denna dag, i det nemligen en festbestyrelse för ändamålet blifwit utsedd. Att dagen äfwen annorstädes öfverallt i landet skall firas, kan man antaga såsom gifwet. Att wi ej heller här i Björneborg kunna försumma att på sätt eller annat tillkännagifwa vårt deltagande i händelsen, är naturligt. Initiativet härutinnan anstår utan twifwel bäst stadens myndigheter, antingen magistraten eller stadsfullmäktige. Det är i denna riktning wi wilja uttala vår mening jemte en påminnelse att det, som sker, måste ske snart, ty tiden hastar.

— **Bestämningarne**, rörande förlängd fiskeid i Kumo elf tillämpas under året för första gången. De grunda sig på gub. c. u. betets på särskilda fiskeriegares ansökan afgifwa utslag af den 18 Okt. 1881 och äro framkallade af redan tidigare förändrad ordning och tid för stogsalters flötning i elfwen. Bestämningarne, som till wederbörandes kändedom wid snart förestående arrendeauktion af kronofiskerierna i elfwen i transumt meddelats härvarande magistrat, hafwa följande lydelse:

1:o) Att notdrägt efter sig må wid de legaliserade notwarpen hädanafter fortgå tio dygn efter den för notdrägt hittills lågafina fiskeidens utgång eller till och med den 10 September och skall den lag som derwid tilläfwentyras erhållas anses vara lagligen fängad.

2:o) Der så ste kan må de legaliserade fasta fiskerierne på egarenes egen risk bibehållas samt nyttjas till fängst af sig till och

med den 30 September likwäl sålunda att stockflottningen om hösten under den af Kejsarliga Senaten den 29 Mars 1879 fastställda tid derigenom icke fördröjes, hindres eller betunges, samt i öfrigt med följande wilfor:

a) Till den förlängda fiskeiden böra följande fiskerier, som anses blifwa hinderliga för flottningen, förkortas, nemligen Arantila med tio fot, Suomenkylä med tjugu fot och Winnais verk med tjugu fot.

b) under den del af September månad, då Lammais, Virilä eller Krunu, Zhräis, Launis, Lahko och Winnais fiskerier icke kunna för pågående flottning hållas utslagna, må i stället för dem lippspånge för fängst af sig med häf under den förlängda fiskeiden inrättas af innehafwarerne till dessa fiskerier å följande ställen och till nedannämnd utsträckning, nemligen: i stället för Lammais fiskerier en lippspång under Alafenanmanfari, som, beroende af wattenståndet, placeras antingen 48 fot nedanom märkstenen N:o 17 och utsträcker 50 fot från stranden mot södra holmens i Lammais förs norra spets, eller och 160 fot nedanom samma märksten, der spånge får en utsträckning af 57 fot mot märkstenen N:o 13 å försens norra strand; i stället för Virilä eller kronverket i Lammais förs en lippspång längs wester stranden af den nordligare belägna holmen i försen, hwilken spång får vara 48 fot lång och hwars öfra ända åt Lammais by till får ligga 18¹ och den nedra ändan 21¹ från stranden; för Zhräis fiskerier lippspång af 30 fots långa ofwanom sistnämnde spång, med 15 fots mellanrum emellan spånge; för Launis en 50 fot lång lippspång 230 fot ofwanom märkstenen N:o 13 under Harjawalta by; för Lahko fiskerier en 70 fot lång lippspång 50 fot ofwanom sistnämnde märksten; för Winnais fiskerier en lippspång emellan Peltokivi sten och stranden derinwid; dock må dessa lippspånge icke nyttjas till fängst samtill med fiskerierne, utan böra de mofwarande fiskerierne desförinnan vara upptagna eller till fiske obrukbara gjorda;

c) den legaliserade lippspånge i Harjawalta får under den förlängda fiskeiden flyttas under Juti hemmans strand och byggas till 75 fots lång 20 fot ofwanom nämnda hemmans nedra risten.

d) samtliga fiskerier och lippspånge böra ofördröjligen efter den förlängda fiskeidens slut raseras och ur watten fullständigt borttagas;

e) under den förlängda fiskeiden bör fängst af lag i de fasta fiskerierne försjälligt undwiskas, dock må den lag som i dem under nämnda tid tillfälligtwis erhålles, anses vara lagligen fängad.

f) fiskeriersegarene äro pligtige att själfwa stydda sina fiskerier och lippspånge för nedgående stock och att widännas den skada och kostnad, som genom pågående stockflottning i elfwen under den förlängda fiskeiden kan tillshyndas fiskerier och bräder.

g) delegarene i hwarje legaliseradt fast fiskerier eller lippspång, der sig fängst under den förlängda fiskeiden idas skola bedrifwa ifrågavarande fängst för gemensam räknning, samt dela afkastningen deraf emellan sig och der kronan har del i fängsten, kronarrendatorn efter samma delningsgrund, som

är gällande beträffande fängsten från fiskeid under den öfriga fiskeiden;

h) innehafware af lag och sig fiskerier må icke öfverlemnas sin rätt till ifrågavarande fängst åt någon, som icke har del i lag och sig fiskerier i elfwen.

3:o) Hwad härforinnan är stadgd angående fiskeriers idande i Kumo elf och nu icke blifwit ändradt, förblifwer wid gällande kraft.

4:o) Enhwar som bryter emot hwad i ofwanstående mätto blifwit stadgd, straffas efter sakens beskaffenhet med wite från femtio till etthundra mark.

— **Alexandersdagen** firades som wanligt genom flaggning å handelskonfulaterna samt skolor. På aftonen war musik jemte esklering och sjuksakeri arrangeradt i Johanneslund. Tillloppet af besökande war ej ringa.

— **Gustaf Adolfs festen** wid Lützen firas i morgon enl. det program, som af oss i wår senaste nummer återgifwits. Den från Finland förjanda fanan kommer äfwen att wid tillfället öfverlemnas åt Lützens kommunen.

— **Kontorskrifwaren** wid härvarande tullkamraren **Karl Napoleon Lignell** har enligt ingånget telegram den 11 dennes afslidit å sin hemort Sunds socken på Åland. Den afslidne war född den 25 januari 1847, blef student 1867 och utnämndes, efter afslagd kamarelexamen och några års extra tjenstgöring i tullverket, 1878 till den befattning, han wid sin död inn. hade. Han förjes närmast af enka och minderårig dotter äfwen som en aldrig moder.

— **Fröken C. Hellbergs** koncert ägde i söndags rum å Johanneslund. Koncerten war besökt af ett efter våra förhållanden ofwanligt stort antal personer. Sångerskan, som accompnerades af sin syster, fröken **Fanny Hellberg**, utförde härwid en aria ur „Lucia“ samt en aria ur „Barberaren“ äfwen som „Wandring i skogen“ af Grieg, „Dulgt kärlighet“ af Heisiger, wisa ur „Hertig Magnus och Sjöjungfrun“ af Hallström, finsta, swenska och norska folksvisor äfwen som en spansk och en fransk sång. Fröken Hellbergs röst är wacker men ej synnerligen stark. Bäst tyckes hon hafwa anslagit härvarande publik i de mindre sångstyckena, af hwilka isynnerhet en norsk och en swensk folksvisa samt „Chanson Espagnole“ af Delibes hafwa fäst sig i mängens minne. Koncerten kan ej kallas annat än lyckad och sängeriskan quarellmar här en angenäm hägkomst.

— **Affkedsconcert** gifwes i Johanneslund i morgon den 14 dennes kl. 8 e. m. af flötisten wid härvarande musikaliska sällsaps senast upplösta orkester hr **J. P. Svoboda**, som från och med medlet af denna månad erhållit en plats såsom andre flötist wid den under hr **Sinebrühoffs** och **Kläricks** auspicer bildade **Nya Concert-orkesterföreningens** kapell i Helsingfors. Utan minsta öfwerdrift kunna wi påstå att hr **Svoboda** såsom flötist på orten wunnit ett godt anseende och att man städse med wälbehag lyhnt till hans toner. Wi wilja uppmåna allmänheten att ådagalägga detta sitt erkännande genom talrikt besök wid det tillfälle, der hr **Svoboda** nu för första gången låter höra sig. Concert-

gifwaren, som själf wid tillfället utför fyra flötnummer, biträdes af hr **Négrin** med ett pianofycke äfwen som af en manspartett samt musik. Sällsaps orkester. Om allmänheten sådant önskar, är den i tillfälle att efter koncerten swänga sig i en dans.

— **Från ängaren Trafik**, som ligger på hafsbotten inwid Bökö och om hwars upptagande, såsom wi tidigare nämnt, aftal träffats mellan hr **Söderman** och **Heerman** i Nyttad och Logren härstädes, upptogs wid det dykerarbete, som i början af månaden under 1½ dags tid ägde rum 21 **U** fopparrör och 400 **U** strotjern. I anseende till blåsigt wäderlek kunde emellertid arbetet för denna gång ej fortsättas, utan upplösts till wintern, då nedstignandet kan ske från isen. Å ankarena fästes emellertid trosfar, så att desamma kunna upphjutas då lämpliga förhållanden betjamma tillåta. Dykarene intyga att mycket på stället står att berga. I. o. m. torde delar af skrofwet, som delwis blifwit sönderlaget af wågorna, kunna upphjutas utan att sprängning behöfwer widtagas.

— **Segelföreningen** ernade i söndags anställa sin sista samsegling för året. Deltagarene bogserades af ångslupen „Tähti“ till närheten af Sädö, der de förgäfwes wäntade på wind och måste med oförrättadt ärende på e. m. återvända på samma sätt de kommit.

— **Det nya telegrafstationshuset** å Näsö är nu färdigt och inrymdt för sitt ändamål.

— **Stadens badinrättning**, som befann sig i ytterst förfallet stiek, har nu, sedan disponentskapet öfwer desamma öfvertagit af hr **Lojander**, blifwit grundligen repareradt både till sitt inre och yttre. Thwärr är badhuset ursprungligen tilltaget i så liten och delwis äfwen opraktiskt skala, som föga harmonierar med en så påf folkrif stad som Björneborg, att af desamma i afseende å utrymme och beqwämlighet numera intet utan grundlig omgestaltning står att göra. Disponentskapet öfwer inrättningen har hittills handhåfts af hr **C. Martin**.

— **Torgdag** ägde rum i går, och författes ytterligare i dag. Någorfånär mycket allmoge, hufwudsakligt löst folk, hade under gårdagen infunnit sig i staden. Tillförseln af waror war emellertid ej synnerligen stor. Smör och palwad kött förekommo dock ganska rikligt. Deremot war tillförseln af fäd ganska ringa. Förhållandet wisar att allmogen ej för tillfället lider af synnerligen penningbrist, utan ernar afhtrra t. ex. sin fäd sedan priserna något stegrats. Lifwet ute på gatorna war äfwen i går jemförelsewis temligen fredligt. Wisserligen sågs rätt många deltagare i „folkfesten“ i något „saligt“ tillstånd under mer eller mindre energiskt stämning lulla af längs gatorna. Några små kollisioner och ordwexlingar kunde härwid wäl ej förekomma, men åtminstone wi hade ej under gårdagen hört några blodiga uppträden omtalas. Ej heller torde många hafwa blifwit för andra oordningar förda till „furrar“. Hästmarknaden afslutades på grund af polisens tillgörande redan kl. 6.

3 dag mera folk än under gårdagen af-

Svart på hvitt.

Af Frans Hedberg.

Det är i allmänhet en svår och kinkig sak att beskrifwa en ung qvinnas utseende, i synnerhet då hon icke är någon skönhet. Ungdomen ger henne alltid ett visst behag, äfwen om hon är ful, och det inre uttryckets armod kan mången gång förringa äfwen den största yttre skönhet. Den unga flicka, som i detta ögonblick gjorde sitt inträde i öfverste B:s salong, var af det förra slaget. Hon var icke wacker, men öfwer hela hennes väsen låg ett stilla, lugnt behag, som gjorde, att hon vann allt mera för hwarje gång man såg henne. I början föreföll hon något stel, och något kall, men så fort hon började tala, försvann stelheten och lemnade rum för en inre liflighet och värma, och gjorde hennes anlete nästan transparent. Lagg dertill, att hennes stämma var i hög grad klangfull och något djup, att hennes stora blå ögon blickade rent och oskuldsfullt, men derför alls icke omedvetet ut i verlden, och att hennes mera ljusa än mörka hår och hy ännu mera förhöjdes af sorgdräkten, så bör man kunna inse, att hennes uppträdande midt under storm och oväder hade något ganska frappant och öfverraskande.

Öfversten mätte henne ett par gånger med blicken från hufvud till fot, och tog sedan ett par steg emot henne, i det han med för honom ovanlig blidhet i rösten, fastän i samma tvära tempo som alltid, utropade:

„Nå, ändtligen får man då den äran att se dig! Välkommen, kära barn! Tycker inte om att wänta, ska' jag säga dig; men det der få vi tala om sedan. Välkommen nu, det beror på dig själf, om vi ska' bli goda vänner för framtiden.“

Och om det var derför, att han kom att se in i de djupa, blå ögonen, eller om ett minne från fordom trängde sig på honom; nog af, till syster Bernas stora förwåning öppnade öfversten sina armar, och den unga flickan kastade sig i hans famn, under det att hon plötsligt, liksom mot sin wilja, föll i en häftig gråt, som våldsamt skakade hela hennes varelse.

„Seså, seså, kära barn, lipa inte nu, för sju tusan! Tycker inte om några tårar, inte . . . kan väl vara bra ändå.“

„Förlåt, bästa morbror!“ stammade den unga flickan, i det hon sökte hejda sin rörelse, „det skall snart vara förbi. Men tanken på min stackars mor . . .“

„Ja, kära du, syster min, stackare, hade inte för roligt, hon . . . nåå, kunde ha lydt mig och tagit sig till vara för den

der göken, som . . . jaja, nu ska vi inte tala om den snön, som föll i fjor, utan torka bort tårarne nu och se glad ut, så ska jag presentera en gammal grälsjuk kapten för dig. Just en, som jag har fått för mina synders skull, men som ändå tror att jag inte kan vara af med honom, och det kan han ju gerna få tro, efter det roar honom. Det är kapten Falk och det här är min systerdotter, Valborg Roth.“

„Hjertligt välkommen, fröken Valborg!“ sade kaptenen varmt, i det han räckte fram sin breda och ärliga hand åt den unga flickan, som vänligt tryckte den i sina, „hoppas vi ska slippa gråla så mycket nu, sedan ni kommit i huset“, tillade han med saktare röst, i det han såg trohjertadt in i hennes ögon, „hwad som fattats här har alltid varit den försonande kraften.“

„Seså, prata inte dumbeter nu för flickan, din gamla lufver. Nå Berna, hur är det med middagen? Ska' man kanske wänta ännu längre på den?“

„Nej, söta du“, svarade Berna darrande, „den är färdig, när du behagar. Den har varit färdig länge se'n, fast vi wäntade på lilla Valborg här.“

„Vet väl det, och det får passera för i dag; men sedan tål jag inte att man

inte är punktlig, hör du det! På klockslaget skall allting vara i mitt hus, och du försöker inte med några nya ordningar, det råder jag dig till.“

„Nej, visst inte“, svarade Valborg lugnt, „men jag kunde inte komma och sätta mig till bords i min resdrägt, det hade varit både slarwigt och oartigt. Jag är dessutom från barndomen van vid ordning, och jag tycker om ordning.“

„Fagnar mig! Hör du bror kapten, du kan bjuda Valborg och Berna armen, så går jag och tar reda på pojken . . . det är kusin din, flicka.“

„Harald? Hwad det skall glädja mig att träffa honom!“

„Jo, det är en skön juvel, skall du tro! Men för i dag skall han väl slippa ifrån med en skrapa och få komma ner till middagen, fast han inte har förtjenat det, den slyngeln!“

„Hwad säger morbror?“ utropade Valborg med oförstånd förwåning, „är Harald en liten gosse? Jag förestälde mig, att han var ett par och tjugu år.“

„Aj för tusan“, sade kapten för sig själf, och blinkade så godt han kunde åt Valborg; medan Berna wände sig åt fönstret, darrande som ett asplöf.

„Ja visst är han det“, svarade öfversten

wenjom wida bullerfammarer lif. Under senaste natt har en karl uti fru Lagerströms gård blifwit knifwad af en annan. Huru farligt säret är känna wi ännu ej. Attentatorn är emellertid häftad.

— **Twenne hästar** bortstulna under natten emot senaste fredag, den ena från Storgårds och den andra från Trumetari lägenhets betesmark i Gammelby by af Ulfby socken. Från Rosnäs by bortstulna samma natt en färre. Häststölderna observerades först på fredag eftermiddag, hwarföre tjuvarne troligen redan hunnit tillryggelägga ett godt stycke wäg innan åtgärder till deras efterspanande kunde widtagas. Ifrån kronolänsmannen i distriktet har telegrafiskt underrättelse om saken afgått till kronolänsmannen i Lappfjerd.

— **Rotdräkten** i Kumo elf upphörde den 10 dennes. Hjorton dagar derefter får slötningen af stogsprodukter i elfwen taga sin början.

— **Det stenhus**, tillhörigt apothekaren N. Sunnelius, som under sommaren rest sig wid hörnet af salutorget, befinner sig nu under tak, hwarföre, enligt öfslig sed, slaggor i lördags woro utställda å byggnadens tak.

In hem i post.

— **Med anledning af den revy**, som anställdes med de wid Lawastehus lägrade trupperna har h. exe. generalguvernören, enl. S: fors, aflåtit följande:

Dagbefäl

Till Fjinfå Militären.

Wid den 7/10 i innewarande månad verkställd tvåsidig manöver med de trupper, hvilka varit församlade till lägermöte i närheten af Lawastehus deltog på min befällning afwen 7:de Lawastehus fuffa skarpskyttebataljon. Såväl genom ett rätt stridsfält som genom skyndsamt i rörelserna opererande bataljonen till min fullkomliga belåtenhet, och anser jag det för en skyldighet att här för uttrycka min uppriktiga tackfägelse för befallningshavarens för fuffa militären, generalmajoren wid Hans Majestätss witt baron Kamfay, bataljonskommendören öfwerste Snudman och samtliga officerare. Jag tackar äfwen hjertligt bataljonens underbefäl och manskap, hvilka deltog i manöweru.

(Undertecknad:)

Generaladjutant grefwe H e i d e n.

— **Flottrevyn utanför Trångsund.** Enligt petersburgska blad ankom kejserliga ångbåten „Derzhawa“, ombord hwarå befunno sig D. D. M. Majestätss högheter, till Trångsund måndagen den 4 aug. kl. 10 f. m., hwar efter flottmanöweru genast begynte.

Den supponerade fiendtliga eskadern, som genom öfverrumpling ansetts hafwa infommit till Trångsund i affigt att, sedan den samma derstädes uppfäst bejäftningar, intaga Wiborg, stod under befäl af kontre-amiralen Golowatschew, som hissat sin flagga å fregatten „Swetlana“. Till denna eskader hörde vidare fregatten „Kujas Poscharskij“, tvåtorniga kanonbåten „Rusalka“, korvetterna „Uföld“, „Wogatix“ och „Warjäg“ samt fem minbåtar. För bejäftningarnas anläggande landsattes från korvetterna „Uföld“

och „Warjäg“ ett detachement marinsoldater och bland dessa afwen marinsolans elever under befäl af kapten af 1:a rangen Britstin.

Den andra, eller (ryfsta) stergårdseffadern, som hade till uppgift att oroa fienden och, utan att inlåta sig i strid, afleda dess uppmärksamhet, bestod af fyra kanonbåtar, ångbåten „Almen“ samt fyra minbåtar, och kommanderades af kontre-amiralen Schmidt. — Middagstiden lät den fiendtliga eskadern, som befarande anfall af de ryfsta minbåtarna, omgifwa sina fartyg med undewattenstorpedos samt utfände båtar för att uppfiska de ryfsta undewattensminorna. Natten mot tisdagen wäntade man en strid emellan minbåtar wid elektrisk behysning.

3 Östra Fint. för d. 7 sept. skrifwes: Deras Majestätss torde i går mot qwällen afrest med „Derzhawa“. Kl. mellan 5 och 6 hölls gudstjenst på däck, i hwilken såväl Kejsaren som Kejsarinnan deltog. Båtar kunde komma så nära, att hwarderas anletsdrag tydligt urskildes.

— **Lügen-baneret** skall till ort och ställe framföras af artisterne Th. Wænerberg från Abo och S. Falkman från Helsingfors, hwilka under senaste wicka afrest till Leipzig och Pützen, försedda med en skrifwelse af den härwarande bestyrrelse, som haft uppdrag att ombesörja banerets åstadkommande. Genom nämnda skrifwelse öfwerlätes baneret åt Pützens kommun. (Mbl.)

— **Wiborgs flott.** Som befäl hade artilleristyrrelsen på orten med anledning af det ras, som inträffade i wåras, ingått till högsta ort med anhållan att flottet såsom förvarningslokal officiellt måtte så öfvergifwas. Swor härpå har wäl ännu ej ankommit, men endast nedre wåningen skall ännu delwis begagnas. Sannolikt skola dessa omständigheter så till wida underlätta lösningen af frågan om restaurationen, att waderbörande auktoriteter wäl icke skola hafwa något emot att öfwerlemnna hela flottet, icke blott tornet, såsom de hittills lofwat, åt ware sig staten eller staden, ifall dessa åtaga sig den gamla borgens iståndfättande.

— **Den för majestätssbrott anlagade** handlanden P. S. Kainulainen, hwilken ett par år suttit på Kajana flott i ransakningsfängelset, skall den 18 aug. wid uttima ting i Kuhmoniemi erhållit sin dom, enligt hwilken han i twenne år kommer att hållas i tukthus samt har till 8 år förlorat medborgerligt förtroende. Årendet kommer antagligen till högre domstols pröfning, innan domen winner laga kraft. (Kainu.)

— **Ett nytt konfwerk af Sakanen**, „Andromeda“ i marmor, har i dessa dagar anländt till Wiborg. Det är bestådt af handlanden Wolff berättar S. F.

— **Ett sammanträde af alla Finlands brandfärer**, såväl ordinarie som frivilliga, föreflås af en insändare i P. S. att hållas någonstädes i centrum af landet.

— **3 Handelsinstitut i Abo** inskrefwas wid detta läsårs början 18 elever, af hwilka 15 intogos i första och 3 i andra klassen. Hela antalet elever i institutet uppgår till 47, af hwilka 12 fruntimmer. (A. U.)

— **Segelsport.** 3 den af swenska segelsällskapet den 5 aug. inwid Stockholm ar-

rangerade kappseglingen deltog också den inom sportwerlden i S: fors wälbekanta jakten Raja, tillhörig hr N. Sinebryhoff derstädes. 3 täflingen deltog följande kutterar: Tullia, Alma, Wifa, Mathilda och Raja. Fartygen, som hade förlig wind, förde stora toppsegel och läsegel om styrbord. Sedan chefartyget passerats rundtorn, bergades läsegeln och de andra stotades skarpt bidewind. Om en stund kunde åter läsegel uppfättas. Resultatet blef att Mathilda genomseglat banan på 2 t. 24 m. 51 s., Alma 2 t. 30 m. 11 s., Raja 2 t. 34 m. 7 s., Tullia 2 t. 34 m. 10 s. och Wifa 2 t. 38 m. 6 s. Raja wardt således öfwerwunnen endast af Mathilda och Alma.

Från Ryssland.

— **HH. Furst Nikolaus af Montenegro** anlände den 4 dennes öfver Warschau med jernväg till S:t Petersburg samt har under färden genom kejsardömet, i Warschau, Wilna, Dünaburg, Orstrow och Pskow m. fl. orter, öfverallt varit föremål för stora hedersbetygelser.

Wid ryska gränsen emottogs HH. af guvernören i guvernementet Piotrkow, generalmajoren wid H. M:ts swit Kohanoff samt en hedersvakt och wid Luga jernvägsstation af guvernören i S:t Petersburgska guvernementet, geheimerådet Lutkovskij samt generalmajoren wid H. M:ts swit greve Orloff-Denissoff, som blifwit anställd wid H. H:s person under vistelsen i S:t Petersburg; wid Sergiewska jernvägsstationen helsades HH. af verkl. statsrådet Jonin, Rysslands minister-resident i Montenegro. Å jernvägsstationen i S:t Petersburg stod uppställd en hedersvakt från lifgardets jägare regemente med regementets fana och musik. Fursten var klädd i stor montenegrinsk uniform och bar öfver axeln Alexander-Newskij ordens band. Till stationen hade för att helsa HH. ankommit DD. KK. HH. Storfurstarne Konstantin och Dmitrij Konstantinowitsch samt Michael Michailowitsch, ministern för kommunikationerna, adjointen hos H. K. H. kommanderanden gardeskåren och trupperna i S:t Petersburgska militärdistriktet, stadsöfverhufvudet och öfverpolismästaren i S:t Petersburg äfvensom öfverceremonimästaren Davidoff. — HH. begaf sig från jernvägsstationen direkte till fästningskatedralen samt knäböjde der, djupt upprörd, wid Kejsar Alexander II:s graf. Från kyrkan åkte HH. till vinterpalatset samt inträdde i den åt HH: i palatset anvisade wåning. — Dagen derpå, eller sistlidne tisdag, emottog HH. besök af flera medlemmar af det Kejsarliga huset samt af exe. utrikesministern.

I HH:s swit befinna sig vojewoden Stanko Radonitsch, utrikesminister, vojewoden Simo Papowitsch, guvernör öfver distriktet Dulcigno, samt Schako Petrowitsch, furstens anförvandt och adjutant. Dessutom åtföljes HH. af hr Speyer, sekreterare wid ryska legationen i Montenegro.

— **Two ryska Krösusar.** Till Rysslands rikaste män höra, säger ett ryskt blad, jägmästaren wid hofvet, verkl. stats-

rådet Demidow, furst San Donato och guvernören i Taurien, kammarherren Wsewoloschki. Den förre eger utom sitt tafvelgalleri i utlandet 460,000 desjatiner land, jernhyttor, guld- och platinaverk, koppar- och jerngrufvor, kopparhyttor i guv. Perm, guldvaskerier i Jakutsk, stenhus i Petersburg, Moskwa och Rostow; 5,400 desjatiner jord och sockerbetsfabrik i guv. Kiew, slutligen en pappersfabrik, oljeqvarn och glasfabrik i Petersburg. Den senare eger ett massivt hus i Astrachan, 496,000 desjatiner jord i guv. Perm, kolgrufvor i Lunew, guldvaskerier och jernhyttor. Hans hustru eger 250,000 desjatiner jord i guv. Perm, guldvaskerier och jernhyttor.

POLITISKT.

London den 7 september. (Tel. till H. D.) Till „Times“ telegraferas från Paris: Det förljudes, att England och Turkiet samtidigt med militärkonventionen undertecknat en hemlig öfverenskommelse om Egyptens reorganisation och förvaltning efter Arabis underkufvande.

Spridda utrikes notiser.

— **Australiens urinvånare** gå alltmera sin undergång till mötes. I Tasmanien äro de redan utdöde och snart skall det samma vara förhållandet äfven i kolonien Viktoria. År 1877 funnos der ännu 1,067 urinvånare; wid 1881 års folkräkning hade de minskats till 780. Det är företrädesvis lungdot, som förorsakar infödingarnes död. Af de qvarvarande äro omkring 10 behäftade med denna sjukdom.

— **Ett Garibaldi-museum** kommer d. 20 d:s att öppnas på Capitolium. Det skall innehålla en samling af saker, som tillhört den ryktbare frihetshjeltens. Från många håll har man insändt bidrag; bland annat har museet fått den spade, hvarmed Garibaldi brukade gräfva i sin trädgård på Caprera.

— **Förskräckligt straff.** Besättningarna på krigsfartygen i Alexandrias hamn voro nyligen vittnen till en förfärlig bestraffning. Tre arabiske matrosar på egyptiska fregatten „Soada“ hade af krigsrådet funnits skyldige till myteri och blifwit dömda att köllhalas. Sedan de först blifwit pryglade, hissades de med ett tåg till babordsrånocken, hvarefter man lät dem falla i hafvet och halade dem under skeppet upp till rånocken på styrbordsidan. Kort efter verkställandet af detta fruktansvärda straff inträdde döden hos alla tre.

Från „Wagners stad“.

(Bref till Wiborgs Tidning.)

I.

Det war dagen innan „Parsifal“, Richard Wagners senaste fullbordade opera, skulle uppföras i Bayreuth, „Wagners stad“. Med anledning af festspelen woro dagligen extratåg arrangerade, och med ett af dessa, kommande ifrån Leipzig, närmade wi oss med itågets hastighet allas wårt gemensamma mål — Bayreuth. Öfverallt, der tågen ifrån olika håll anslöto sig till wårt, tillströmmade resande, och då man wiste hwart resan gällde, kunde man med stäl antaga att nästan samtliga passagerare woro endera konfjärer eller konstfjärer. 3 allas ansigten lyfte den spänning, som mer eller mindre bejäftade hwar och en i afwaktan på den wäntade konstnötningen. Nya befantfjaper knötos, och en och annan känd storhet bland passagerarne utpefades särstildt. Färden gick genom de herrligaste nejder, men dessa lemnades nästan helt och hållet obeaktade för det stora intresse, hvarmed man afhandlade — Wagner och Bayreuth. Slutligen saftades tågets fart, staden utbredde sig för oss, en wif andaktsfull stämning uppstod, tåget stannade och ändtligen trampade wi denna, säkert för många, helgade jord. Efter att hafwa inquarterat oss i våra redan månader förut betingade qwar-

„Hvad är det om? Kan jag få lof att äta min middag utan att bli ytterligare retad?“

Och det fick han. Into ett ord yttrades vidare under middagen.

Den stackars Valborg åt nästan ingenting; men hon tänkte så mycket mera.

(Forts.)

med rynkade ögonbryn, „kan han inte vara en lymmel för det?“

„Jo, det förstås, men . . .“

„Nå, men? Sjung ut bara!“

„Men inte kan väl morbror behandla honom som en skolgosse, när han är gamla karlen?“

„Kan jag inte?“ röt öfversten alldeles ursinnig, „jo det ska jag visa dig, att jag kan . . . och det både honom och alla andra, som här i huset vilja sätta sig på sina höga hästar. Lagg du märke till det för en annan gång!“

Och dermed skyndade öfversten ut ur rummet och slog igen dörren efter sig, så att det sjöng i hela huset. Valborg såg litet blek och öfverraskad än på den ene, än på den andre af de qvarvarande, och dessa å sin sida visste icke egentligen, hvad de skulle säga.

„Är morbror ofta så der . . . så der häftig?“ frågade Valborg slutligen, i det hon wände sig till kaptenen och såg mycket forskande i hans ärliga ansigte.

„Ähja, det händer honom ibland“, svarade denne undvikande; „men vi ska hoppas, att det blir bättre nu, när han får en ung flicka i huset.“

Bättre? Jo det vill jag just se!“ beskrämde sig Berna. „När inte jag kunnat uträtta något för att förbättra honom,

så lär väl inte heller du, oerfarna barn, kunna göra det. Och jag råder dig i alla fall att inte försöka, såvida du nämligen vill ha ett någorlunda drägligt lif här i huset.“

„Jaja, åtminstone får försöken ske rasande försigtigt“, bifogade kaptenen, i det de gingo in i matsalen, „ty det är med din morbror, mitt barn . . . ja, hör nu, jag säger du, för jag tycker jag är för gammal att krusa, eller hur, lilla Valborg?“

„Mycket, mycket gerna!“

„Skönt! Jo ser du, barn, det är med honom som med en kollrig häst; märker han bara den minsta skymt af en kapson, så blir han alldeles bindgalen, och skenar öfver både rim och reson.“

„Fy, hvad tro farbror och tant om mig?“ svarade Valborg, i det ett halft skalkaktigt löje lyste fram öfver hennes ansigte och gjorde det så vackert, att fröken Berna höll på att få nervskakning och gubben Falk blef alldeles förtjust; „skulle jag väl kunna glömma hans stora godhet emot mig, fattiga, fader- och moderlösa? Nej, det är genom kärlek jag vill söka att mildra hans stränghet, icke genom andra medel.“

Ja, ser du ut så der, kära barn, så lär han få svårt att reda sig med dig“,

menade kaptenen; „och jag skulle inte högre önska, än att du kunde tämja björnen. Men tyst, jag hör honom i förstun. Nu har väl Harald fått sig sin dufning.“

„Den fattiga gossen!“ bifogade Berna suckande.

I detsamma öppnades dörren och öfversten inträdde med ett moln, ännu svartare än förut, på sin breda panna. Allas blickar riktades åt dörren, för att se, om den näpste och släppte syndaren skulle vara med — men öfversten kom ensam.

Han satte sig tigande ned vid middagsbordet och satte knifven i steken med samma min och åtbörd, som om han skulle kört värjan i en anfallande fiende. En fullständig förstämning var rådande, litet hvar ville tala, ville fråga något; men ingen hade egentligen mod till att börja. Ändtligen var det kaptenen, som, sedan han först mycket ifrigt studerat etiketten på den framför honom stående Bordeauxvinsbuteljen, så lugnt och likgiltigt som möjligt frågade:

„Jaså, han kom inte ner till middagen?“

„Nej“, röt öfversten med en arg blick, „han var nävis!“

„Men . . .“

ter, beredde vi oss, efter en väl behöflig restaurering, att orientera oss i staden.

Förän jag går vidare, vill jag likväl nämna, att jag i denna min bestrifning öfver en weckas wistelse i Bayreuth, tillåtit mig begagna ordet „wi“ med anledning af att jag hade nöjet sluta mig till ett resfällskap af finnar, bestående af Musikerne Jaltin och Wegelius samt Hjäradshöfding E. med Fru; wid andra uppförandet af „Parifal“ föllade sig ytterligare till oss Professore E. med Fru från Helsingfors. Hvaraf torde framgå, att man äfwen i det aflägsna Finland warnt intresserar sig för den Wagneriska riktningen.

Bayreuth är en stad med cirka 25,000 innerwånare. Herrligt belägen i en dal och till större delen omgifwen af höga stogbewuzna berg, gör den det angenämaste inträff på besökaren. Sympatiskt berörd af de täcka omgifningar och det ostörda lugn, som är rådande, kan man här mer än i någon bullrande werldstad känna sig stämd för att utslutande hängifwa sig åt en ren och upphöjd konstnjutning, och derföre har också Wagner walt denna anmars obetydliga stad till städeplats för sin konst. Såsom en f. d. residensstad eger Bayreuth en stor mängd monumentala byggnader. Gatorna äro breda och regelmässiga, byggnaderna massiva och tunga samt af en högst antik anstrykning. Förutom twenne flott eger staden ett fgl operahus, hwilken kolossala byggnad är inredd med en utomordentlig, weckligt furstlig prakt och skall föröfrigt wara ett af de största operahusen i Tyskland. Af monumenter och statyer äro de förnämsta: Konung Maximilian II:s staty, belägen framför gamla slottet, markgreffen Christian Ernsts rhyttarstaty midt emot nya slottet, äfwen som stalden Jean Pauls bildstod, placerad å ett torg, som är uppfalladt efter stalden. I det f. k. „Kollwenzelhäuschen“ befinner sig Jean Pauls bostad, betecknad med en marmortafla, bärande inskriptionen: „Hier dichtete Jean Paul“. I äfve wänningen af denna byggnad befinner sig diktarens rum, i samma stiel som det af honom begagnats. Deff wäggar prydas af taflor, bland hwilka observeras porträtter af Jean Paul och Frau Kollwenzel. Ett af den stora staldens manuskript äfwen som en bok, hwari besökande uppteckna sina namn, äro framlagda.

Under franska wäldet wid början af århundradet har det i staden befintliga nya slottet flera gånger warit begagnat af Napoleon I. En mindre, men synnerligt wärdesfull tafvelsamling finnes här förwarad. Den största uppmärksamheten inom samlingen tilldrager sig porträttet af Grefwinan af Orlamünde eller d. f. k. „hwita frun“.

Eremitaget, den nu regerande konungen Ludvig II:s lustflott, är beläget en half timmes wäg ifrån staden. I detta slott har Markgrefinnan Fredrika Sophia Wilhelmina, Fredrik den stores sniitrika syster, residerat och skrifwit sina bekanta memoarer. Till det inre af slottet, hwilket annars genom slottsintendenten är tillgängligt för resande, kunde wid wårt besök icke tillträde lemnas, emedan Konung Ludwig wäntades för att öfwerwara festspelen. Wi fingo derföre åtnöja oss med att endast bese parken. Denna är en af de mest storartade och fantastiska anläggningar, man kan tänka sig; oräkneliga wattenkonster, wattenfall, basänger, grottor, statyer m. m. äro hopade i denna med stöna planteringar, skuggrika alléer och oändliga löfgångar försedda park. Widare finnes här en romersk teater, uppförd i form af en ruin, samt ett af trädbark uppfördt och med ett mindre torn prydt eremithus, wid hwilket befinner sig en annan egendomligt formad ruin med pelare och marmorgesimser m. m. Den sistnämnda skall wara uppförd efter modellen af Wiergil's graf och under denna klassiska minneswärd hwilar en hänsömnad favorit till ofwännämde Markgrefinna, nemligen — hennes älskingshund.

Då jag finner att mitt ämne redan tagit kausse ett alltför stort utrymme i anspråk, utan att jag ännu berört det egentliga, nemligen sjelfwa Parifal-representationen, måste jag utan bestrifning förbigå det intressanta slottet „Fantasie“ samt slottsruinerna å fringliggande berg äfwen som „Segertornet“ å „hohen Warte“, ehuru de hwar för sig nog skulle förtjena att färskildt omtalas. Jag öfwergår derföre till sjelfwa dagen för „Parifals“ första uppförande. Den samma heljades med flaggning ifrån så godt som samtliga byggnader, hwilka woro smyckade med blomster, guirlander och flaggor. Sa t. o. m. ifrån katolska och protestantiska kyrkor swajade wäldiga wimplar och flaggor. Det allmänna och lifliga intresse, hwarmed staden sålunda wisade sitt deltagande för dagens betydelse, war en lika wacker som uppriktig hyllning

åt mästaren, som genom „Parifal“ stänkt den tyfva konsten åter en ny triumf.

Omkring en rhyt werst ifrån staden höjer sig den wäldiga Wagnerateatern, utomordentligt wäl belägen, å en terrass, der man har framför sig ett praktfullt panorama med staden i förgrunden samt Fichtelgebirge och frankiska Schweiz i bakgrunden. Den 22 Maj 1872 lades grundstenen till teaterbyggnaden och med anledning häraf uppfördes i Bayreuth i K. operahuset under Wagners egen direktion Beethovens 9:de Symfoni, hwarwid Tysklands mest framstående instrumentalister och wokalister medwerfades; under sådana förhållanden är naturligt att denna högtidliga musikfest gestaltade sig och fortfarande omtalas såsom en af de mest storartade, som kommit den musikaliska werlden till del. Wid grundstenens nedläggning inneslöts i den samma förutom några dokumenter äfwen en wers af följande lydelse:

„Hier schließ' ich ein Geheimniß ein,
Da ruh es viele hundert Jahr!
So lange es verwahrt der Stein,
Macht es der Welt sich offenbar!“

Det inre af teatern imponerar synnerligast genom sin allwarliga och wärdiga stil. Utmed sidowäggarne resa sig wäldiga pelare; inredningen af sittplatserna påminna lifligt om en antik amphiteater, der stolraderna gruppera sig trappmässigt uppstigande. Zuga wanliga logerader finnas i teatern — endast i bakgrunden befinner sig den f. k. furstelogen, upptagande hela rummets bredd. Genom denna anordning af åstådareplatserna äger man från hwarje plats en fullkomlig öfverblick af hela scenen. Synnerligt anmärkningswärd är den för åstådaren ohylliga orkestrern, en af Wagners finrikaste anordningar, hwarigenom just en den mest storartade effekt åstadkommes. Swad scenen beträffar, öfwerensstämma alla kunnare deri att den tekniska inredningen öfwerträffar allt, som i denna wäg finnes å andra teatrar.

Resande.

Possessionat Zuelius från Kumo, fabrikör Lindahl från Karlsnack, kommiss. landtm. Rodas med fru från Helsingfors, handl. Åberg från Sastmola, bo å Titama.

Ånngörelser.

Restuppörd af innerwarande års åter arenden werkfälles uti Drättelkontoret från och med den 13 till och med den 16 förfstommande September floctan 12-1 och 4-6 e. m. Björneborgs Drätteltammare den 31 Augusti 1882.

På Drätteltammarens wagnar:
(1384,3) Joh. Newander.

Till salu.

Restoration till salu:

Samtliga restaurationslokalerna uti Kuppis park invid Åbo stad försäljas nu genast med eller utan inventarier till billigt pris och på förmånliga vilkor. Närmare meddelar skriftligen eller mundtligen John Lörnqvist.
Adr.: Åbo & Kuppis.
(Å. P. 3. 18)

Kom och köp!

En landtgård i Wampula kapell, 7½ mil från Åbo, bestående af en karaktärbyggnad, twenne stodmagasiner samt en uthusbyggnad. Lägenheten, som är wälbelägen wid allmänna landswägen, är passlig för landthandel i förening med bageri (bageri, hwilket ej finnes i kapellet). Närmare underättelse erhålles af egarinnan, som träffas till den 20 september i gården N:o 1 wid Nylandsgatan, byggnaden in på gården. Bref adresseras till „Sandtgård“. Nylandsgatan N:o 1, Åbo. (Å. U. 3. 15)

Nu inkomna:

Trikotter,
Dofflar,
Kläder och
Safiner hos
Björkroth, Ramberg &
Sindström.

Lyska äppel hos
Björkroth, Ramberg &
Sindström.
(1417,2)

ORDRES

(38)

Å Abo kakelfabriks-aktiebolags prisbelönda tillverkningar, hwarå profver och illustrerade priskuranter finnas till påseende, upptages af

ROBERT JUNNELIUS.

Säckar hos A. A. Nordgren.

(1391,5)

Utbjudes hyra.

Nu genast ett rum med möblemang och uppställning för ungtarl i gården 4221; närmare med (1421,2) K. S. Walldemann.

Aftundas hyra.

Från den 1 December en lokal om 3 rum, warm tambur och kök. Swar i biljett till hyresgäst torde benäget med gortligaste första inlemnas till stadens bothandel. (1419,1)

Diverie.

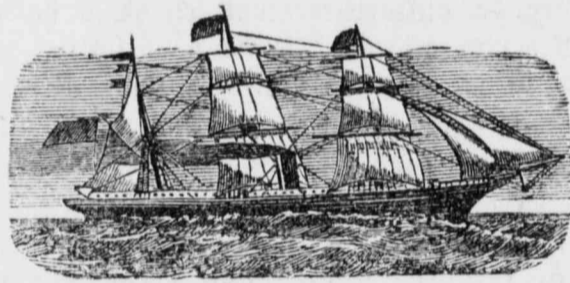
Observera!

För utförande af arbeten i dekorations-måleri, rekommenderar sig
N. E. LUND.
Dekorationsmålare i Tammerfors.

(T. Abl. 6. 9)

Ärade allmänheten får jag underrätta att jag börjat glasmästareverfelse i gården n:o 106 (bleckflagar Nummelius) och tager emot allt till yrket hörande arbete. F. D. Ramberg. (1394,4)

Underwising i pianospelning meddelas af (1422,2) Jenny Grönholm.

Från Råfsö till Kristinestad, Wasa, Jakobstad, G:la Karleby, Brahestad och Uleåborg, afgår

Ångfartyget Jakobstad,

kapt. J. G. Wallin,

Fredagen den 15 September på morgonen. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (1379)

Från Råfsö till Åbo, Helsingfors och St Petersburg afgår

Ångfartyget Wasa,

kapt. E. I. Hedman,

Lördagen den 16 September på morgonen. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (141)

Från Råfsö till Kristinestad, Wasa, Nykarleby, G:la Karleby, Brahestad och Uleåborg afgår

Ångfartyget Vega,

Kapt. Karl Liljeqvist,

Tisdagen den 19 September middagstiden. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (1412)

Ångfartyget Linné,

kapt. Edvard Lübeck,

afgår från Stockholm Lördagen den 16 September via Wasa och Kristinestad till Råfsö samt Thorsdagen den 21 från Råfsö direkte till Stockholm, erbjudande lägenhet för passagerare och fraktgods. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret (1414)

Från Råfsö till Kristinestad, Wasa, G:la Karleby, Brahestad och Uleåborg, afgår

Ångfartyget Uleåborg,

kapt. Herman Granberg,

Söndagen den 24 September på morgonen. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (1415)

Från Råfsö till Åbo, Helsingfors och St Petersburg afgår

Ångfartyget Torneå,

kapt. John Tornberg,

Onsdagen den 20 September på morgonen. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (1416)

Förändrad afgangstid. Ångbåten AHKERA,

kapt. C. A. Danielsson.

afgår Lördagen den 16 September kl. 6 på morgonen från Björneborg till Raumo, Nystad och Åbo. Närmare meddelas å Ångbåtskontoret. (1361)

Förändrade turer.

Ångaren ILMA,

kapt. M. A. Nyström,

afgår under September månad,

Från Björneborg till Raumo, Nystad och Åbo med anlöpande af öfriga mellanliggande stationer:

Thorsdagen	”	14,
Måndagen	”	18,
Fredagen	”	22,
Tisdagen	”	26 och
Lördagen	”	30 September

kl. 5 eftermiddagen.

Ångaren LEIMU,

kapt. G. R. Nordlin,

afgår under September månad,

Från Björneborg till Raumo, Nystad och Åbo med anlöpande af öfriga mellanliggande stationer:

Lördagen	”	16,
Onsdagen	”	20,
Lördagen	”	24 och
Thorsdagen	”	28 September

(1309,2) kl. 5 eftermiddagen.

Postanstalten.

Onsdag.

Emottagningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 4 till 6 e. m.

Utgifningstid fr. kl. 9 till 12 f. m. och 3-6 e. m.

Breflådorna tömmas kl. 7 e. m.

Poster afgå Torsdag morgon till Borgå, Ekenäs, Ewois, Forssa, Fredrikshamn, Hangö, Haapavesi, Heinola, Helsingfors, Idensalmi, Joensuu, Jokkas, Jorois, Jyväskylä, Jämsä, Jääskis, Karis, Kexholm, Kervo, Kimito, Kronoborg, Kuopio, Kotka, Lauttakylä, Leppävirta, Lojo, Loimijoki, Lovisa, Mohla, Mustiala, Nykyrka, Nystad, Nyslott, Orimattila, Parikkala, Puumala, Raumo, Riihimäki, Ruokolaks, Ryssland, Salo, St Michel, Sordavala, Sveaborg, Sverige, Tammerfors, Tavastehus, Urdjala, Wiborg, Wichtis, Willmanstrand, Åbo, Åland och utrikes samt jernvägsstationerne.

Torsdag.

Emottagningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 3 till 6 e. m.

Utgifningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 3 till 6 e. m.

Breflådorna tömmas kl. 7 e. m.

Poster ankomma norr-, söder- och österifrån på morgonen.

Poster afgå fredag morgon norrut.

Fredag.

Emottagningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 4 till 6 e. m.

Utgifningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 3 till 6 e. m.

Poster ankomma söder- och österifrån på morgonen.

Lördag.

Emottagningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 6 till 8 e. m.

Utgifningstid från kl. 9 till 12 f. m. och 3 till 6 e. m.

Breflådorna tömmas kl. 1 e. m. för södra och östra orterne samt kl. 7 e. m. för de norra

Poster afgå kl. 5 e. m. till Borgå, Ekenäs, Eura-Forssa, Fredrikshamn, Hangö, Helsingfors, Jyväskylä, Jämsä, Karis, Kervo, Kimito, Kuopio, Kotka, Leppävirta, Lojo, Loimijoki, Lovisa, Mohla, Mustiala, Mäntsälä, Nurmis, Nykyrka, Nädendal, Pielsjärvi, Puumala, Rautalampi, Riihimäki, Ryssland, Salo, Sveaborg, Sverige, Tammerfors, Tavastehus, Urdjala, Wiborg, Wichtis, Willmanstrand, Åbo, Åland, utrikes och alla jernvägsstationer vid jernvägen; — Söndag morgon till Alavo, Brahestad, G:la Karleby, Haapavesi, Idensalmi, Ilmola, Jakobstad, Kajana, Kalajoki, Kaskö, Kemi, Kristinestad, Nikolaistad, Nykarleby, Saarijärvi, Torneå och Uleåborg.

Poster ankomma norrifrån på morgonen samt söder- och österifrån kl. 6 e. m.; utdelas kl. 8.

Anm. Helgedagar hålles postkontoret öppet samma tider som om Söndag.

Den vid postkontoret belägna breflådan tömmas, utom förut nämnda tider, äfwen en timme före hvarje post afgång.

Björneborg,

Ågel Bergboms boktryckeri, 1882.